

FØR JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, O Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for all vennlig deltagelse.
Alle er velkommen for minnesamvær
på ungdomshuset, Lundenes.
Familien

Prest: Lars Martin Skipevåg
Organist: Harald Lind-Hanssen

NATHANIELSEN
GRAVFERD

© Inmemory.no | Design: 1033

Brynhild Dorthea Bekkvik

* 2 - 10 - 1934 † 29 - 2 - 2024

Lundenes kirke
tirsdag 12. mars 2024

ÅPNINGSSALME

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
Og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort,
Forandrings skygge følger tro min vei -
O du som ei forandres, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

SALME FØR TALEN

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

HERRENS BØNN

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.